

Komentáre k čítaniam ❖ 14. cezročná nedeľa C

(ku komentárom je potrebné použiť aj text Svätého Písma)

Dôvod na oslavu

Prvé čítanie (Iz 66, 10-14c):

Niekde v hĺbke srdca každého z nás sa nachádza túžba vrátiť sa do doby a na miesto, kde bolo o nás úplne postarané. Istá pani spomína, ako sa cíti vždy, keď ide domov na návštevu k svojim rodičom. I keď sama je matkou troch detí, znova sa stretnúť so svojou mamou a otcom znamená pre ňu stať sa znova dcérou, hoci len na pár hodín. Starí rodičia sa tu starajú o svoje vnúčatá, jej deti. A mama jej poslúži kávou a kúskom koláča. Počas tých pár hodín ona nemusí pohnúť ani len prstom.

Jeruzalem sa stal v hebrejských spisoch metaforou pre pocit „byť znova doma“. Bolo to miesto, kde sa Boh stará a kde sú všetky potreby uspokojené. Bolo to miesto odpočinku a útechy, tak srdečné a bezpečné, ako pre dieťa náručie milujúcej matky. Tento obraz nie je abstraktný („zaraduje sa vám srdce“), ale jasne pocitový („vaše kosti oživnú ako svieža tráva“). Pre ľudí ktorí nesú ťažké bremeno, je niečo úžasné počuť, že svoj náklad môžu zložiť dolu.

Niekedy o nebeskom Jeruzaleme hovoríme ako o mieste, na ktoré sa dostaneme až po smrti. Nebeský Jeruzalem je však všade tam, kde niekomu pomôžeme odľahčiť jeho ťažké bremeno.

Druhé čítanie (Gal 6, 14-18):

Pavol hovorí, že všetci sme ukrižovaní s Kristom, ak sme ochotní sa ako kresťania ku krížu priznať. Kríž môžeme nosiť na svojom krku, môžeme si pred ním pokľakávať, robiť si ním znamenie na svojom čele, či byť pod ním pochovaní. Ba ešte viac: môžeme ho niest' na svojich pleciach, v snahe pomôcť svojim bratom a sestrám, ako Šimon Cyrénsky. Alebo byť svedkami svojej viery, keď nás naše slovo môže stať veľa. Keď nespravodlivosť spôsobí utrpenie nevinnému a my nemlčíme. Aj to je kríž.

No Pavol ide – keď hovorí, že on je ukrižovaný pre svet a svet je ukrižovaný pre neho – ešte o krok ďalej. Od chvíle, kedy sa stal učeníkom, svet pre neho zomrel so všetkými svojimi prázdnyimi sľubmi a pomíňajúcou slávou. Pavol žil svoj život v službách nového Jeruzalema, nie toho starého. Pavla nie je ľahké nasledovať, no on nás aj napriek tomu pozýva.

Evanjelium (Lk 10, 1-12, 17-20):

Izaiáš dnes oslavuje nový Jeruzalem. Pavol sa chváli krížom Ježiša Krista. A v evanjeliu Ježiš vyzýva svojich učeníkov, aby slávili Kráľovstvo Božie. Tieto tri veci sú vlastne jednou a tou istou realitou. Je to, ako keby sme prijali tri pozvania na tú istú oslavu.

Kto boli tí sedemdesiat dvaja, pozvaní na túto hostinu? Číslo je vybrané pre svoju symbolickú hodnotu, aby zdôraznilo prítomnosť zástupcov celého sveta (totiž sedemdesiat a sedemdesiat dva sú čísla, ktoré sa vzťahujú na „rodinu národov“ v knihe Genezis). Medzi tými sedemdesiatimi dvomi sú možno aj ľudia z našej farnosti: niektorí silne veriaci, iní možno nie až tak veľmi. Všetci boli však poslaní, a oni išli, šli „všade“, a Satan padal z neba ako blesk.

Dnes tých sedemdesiatdva je zhromaždených tu, v tomto chráme. A sme pozvaní, aby sme aj my šli a spôsobili satanovi kolaps. Urobíme to tak, že budeme odmietat' zlo vo svojom každodennom živote. Nájdi si teda spoločníka a poberte sa obaja na túto misiu spolu! (A nezabudnite si pred tým dať spolu kávu, či pohár dobrého vína.)

Otázky na uvažovanie

- ❖ Pamätáš si na chvíľu, kedy bol niekto pre teba „novým Jeruzalemom“ tým, že ti odľahčil tvoje bremeno a ponúkol ti útechu?
- ❖ Ako by si mohol žiť pozvanie viery zomrieť svetu, jeho hodnotám a cieľom?
- ❖ Akým konkrétnym zlám momentálne stojíš tvárou tvár vaša farnosť, rodina, alebo menšia komunita, ktorej si členom? Ako by si ty sám mohol začať byť svedkom proti nim?

Činná odozva

Skutky hovoria hlasnejšie než diskusie. Staň sa dnes členom klubu „sedemdesiatich dvoch“. Predsavzaj si, osobne a viditeľne, postavíš sa proti aspoň jednému druhu zla vo vašom prostredí.

prpravil: MB@svd